

Documentaire fiche : Huis " De Lintworm "

=====

Oud steen gelegen op de Koornlei, palend aan St.-Michielsbrug.

Het ondergedeelte rust nog steeds op de muren uit de 12e en 13e eeuw, maar de bakstenen trapgevel dateert uit een veel latere tijd (17e eeuw).

In de 14de eeuw was dit huis de zetel van de nering der Biervoerders. Het heette toen de " Keitkelder ", naar een soort bier dat toen verkocht werd.

In 1662 was dit steen bekend onder de naam van " Bier-Comtoir " omdat het kantoor van de " Bier-assise " er in ondergebracht was. In dit jaar kregen de eigenaars de toelating om de gevel te herstellen in de stijl van die tijd. Er kwam een nieuwe trapgevel en een uithangbord " De Lintworm ". Deze naam kwam trouwens ook reeds voor op het Bier-Comtoir.

In 1788 werd het hoekgebouw dat naast " De Lintworm " stond door de Stad aangekocht om de straat te verbreden. Het is nochtans pas in de 19e eeuw dat dit gebouw met dat doel werd gesloopt.

Rond de eeuwwisseling vinden wij het gebouw terug onder de vorm van het zeer banaal "Landbouwershuis". In het begin van deze eeuw toen er sprake van was een nieuwe, stenen St.-Michielsbrug te bouwen, was het aanvankelijk de bedoeling dit gebouw af te breken omdat het gedeeltelijk op de plaats stond waar de nieuwe brug moest komen.

Onze Commissie voor Monumenten en Stadsgezichten (naar wie wat meer zou moeten geluisterd worden dan nu het geval is) kon dit evenwel beletten. Meer nog, zij bekwam van het Schepencollege dat dit gebouw gerestaureerd werd naar zijn 17de eeuws uitzicht. Deze restauratie werd rond 1908 op zeer gelukkige wijze uitgevoerd naar plannen van architect Joseph Dewaele. De aanvankelijke bedoeling was het gebouw in te richten om er de hypotheekbewaring in onder te brengen, maar daar juist in deze periode de kerkfabriek van St.-Michiels behoefte had aan een nieuwe pastorie, kreeg het gebouw die bestemming. Het bleef de pastorie van St.-Michiels tot in 1958. In dat jaar kwam er een nieuwe pastoor die blijkbaar geen Gentse heemkundige was en meer voelde voor het modern confort. Hij verkoos elders te gaan wonen.

Het Stadsbestuur besloot het gebouw te verkopen en bepaalde een insteiprijs van 1 miljoen frank. In 1961 was er sprake van dat de geklasseerde " Lintworm " zou aangekocht worden door

een apothekersgilde die er, buiten burelen ook een klein apothekersmuseum zou in onderbrengen. Van dit plan kwam evenwel niets terecht en in 1963 kwamen er de kantoren van de Intercommunale van de E. 3.

Toen de beurtschepen nog aanlegden aan de Koornlei - en velen onder ons hebben die tijd nog gekend - deden de kelders van het gebouw dienst als pakhuis.

Men zal zich afvragen : " Vanwaar die zonderlinge benaming : de Lintworm ? ". Wel, om dit te begrijpen moeten wij terugkeren naar de origine : biervoerders. De Gentenaars noemden de bierwagens waarmee dit vervoer gebeurde " lintwormen ". Waarom ? Het waren van die lange, smalle wagens waarop een hele reeks tonnen konden gelegd worden in de lengte. Met een beetje verbeeldingskracht - en dat heeft de Gentenaars nooit ontbroken - kon men wel een zekere analogie ontwaren tussen deze achter elkaar gestapelde tonnen en de schakels van een lintworm.

De bibliografie over de " Lintworm " is schaars, ofwel is ze goed verborgen. Ons is slechts een artikel bekend van de hand van " SPITS " verschenen in Het Laatste Nieuws jg. 1961. We danken oprecht ons geacht lid Dhr. Jozef Tavernier uit Jette (Brussel) die onze aandacht op dit artikel vestigde.

H. C.

HELP ONS HET GENTSE KULTUURPATRIMONIUM VERDEDIGEN

WORDT LID VAN DE HEEMKUNDIGE KRING " GENT "

JAARLIJKSE LIDMAATSCHAPSBIJDRAGE : 150,-F.

P.R. 10504.73 p.a. Heemkundige Kring " Gent "

Rabotstraat, 10 9000 GENT.